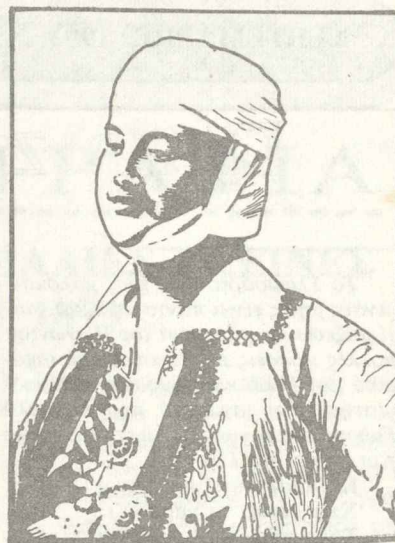

ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ
ΣΥΛΛΟΓΟ ΔΟΛΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΤΟΣ 10ο ♦ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 39 ♦ ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1993
ΤΑΧ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΚΑΛΑΡΗ 52 ♦ 454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΑΝΑΓΕΝΝΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ...

Μια καινούργια σελίδα άνοιξε αυτόν τον καιρό για τη ζωή του χωριού μας. Και όλοι, ακόμα και οι πιο απαισιόδοχοι και σκεπτικιστές, μπορούν να δουν μέσα στη σελίδα αυτή ότι κάτι καινούργιο και πρωτόγνωρο αρχίζει να συντελείται. Και αυτό το κάτι που χρόνια κρυφορεύεται μέσα στη σκέψη όλων μας βγήκε ξαφνικά έξω και άρχισε να γίνεται πράξη. Καρπός επίπονης και μακράς προσπάθειας αναταράζει τα λιμνάζοντα νερά και μας βάζει σε μια αναπτυξιακή τροχιά που υποσχεται πολλά για το μέλλον.

Το πρόγραμμα LEADER βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη εδώ και λίγο καιρό με θεαματικά αποτελέσματα. Η χαράδρα αρχίζει να μεταμορφώνεται αρμονικά και διακριτικά. Σφυρί και σκαπάνη αδελφώνονται περίτεχνα και σμιλεύουν το σώμα του «λάκου» δίνοντάς του σχήματα και μορφές υπερχόσιμες. Δρομάκια φιδωτά ξετυλίγονται στις πλαγιές της χαράδρας και αναδιπλώνονται άλλοτε κατηφορικά και άλλοτε ανηφορικά περνώντας δίπλα από γάργαρα νερά και μια εξωτική βλάστηση που σε κάνει να απελευθερώνεσαι από τον εαυτό σου και να ταυτίζεσαι με ότι βλέπεις ακούς και φαντάζεσαι. Ο «λάκος» ξαναζει παλιές θύμησης ενός πολύβοου πλήθους που ατέλειωτα ανεβοκατέβαινε τα παλιά χρόνια να ρουφήξει από τα σπλάχνα του το νερό του, πηγή ζωής για τους κατοίκους. Το άλλο πλήθος, εκείνο που σήμερα ασφυκτιά στις δαγκάνες των απάνθρωπων πόλεων, σε λίγο θα κατηφορίζει βιαστικά ρουφώντας αχόρταγα με όλες του τις αισθήσεις την πιο απόκρυφη μετάληψη της ζωής. Ακόμα βρισκόμαστε στην αρχή, παρ' όλα αυτά μπορεί κανείς να αντιληφθεί το μέγεθος και την ποιότητα του έργου που με σεβασμό και αγάπη αποταμιεύεται στη χαράδρα του Κουβαρά.

Και όμως η ψυχή του έργου είναι ο Φόρης ο Κωσταράς που έχει επενδύσει όλα του τα όνειρα στη χαράδρα Φόρης Δολό και χαράδρα έχουν δεθεί σε ένα σύνολο αρμονικό που δύσκολα χωρίζει. Από τα χαράματα μέχρι τη νύχτα ανεβοκατεβαίνει, παρακολουθεί, συντονίζει τις εργασίες και κρατάει το εργοτάξιο σε ένα αδιάκοπο, οργασμό. Και την επομένη, μέρα κατηφορίζει, κρυμμένος πίσω από ένα πελώριο μπασαμάκι φορτωμένο στην πλάτη του που κάνει και τα κατάφορτα μουλάρια των Βορειοηπειρωτών να παραμερίζουν ευγενικά για να τον

αφήσουν να περάσει πρώτος. Και πρέπει να περάσει γιατί οι εργάτες τον περιμένουν να τους δώσει οδηγίες, να τους χωρίσει σε ομάδες να ορίσει πια ομάδα θα τραβήξει κατά τη Σκοτεινή ποιοί θα ασχοληθούν με την πλακόστρωση ποιοί θα χτίσουν τα πεζούλια και τους τοίχους αντιστήριξης. Και μόνο όταν πέσει βαθύ το σκοτάδι και το σφυρί γαθεί από τα μάτια τους παίρνουν το ανηφορικό μονοπάτι της επιστροφής. Ότι η κούραση δεν κατάφερε το καταφέρνει η νύχτα. Όμως το βράδυ είναι για το Φόρη η ώρα της περισυλλογής και της αρχιτεκτονικής δημιουργίας. Τότε αυτός θα βρει χρόνο για να συνθέσει τα δημιουργήματα της επομένης μέρας στο μυαλό του, δίνοντας πνοή στο όνειρο και ζωή στην άψυχη πέτρα. Είναι η ώρα που καρφώνονται τα «ταλίμια» στο μυαλό του που θα γεννηθούν από τα χέρια επιδέξιων μαστόρων. Ο ύμνος στη χαράδρα γράφεται λεπτό προς λεπτό μέρα με τη μέρα. Αξίζει ένα τισθεόρατο εύγε στον Φόρη Κωσταρά και όχι μόνο αυτό. Η κοινότητα Δολού οφείλει να του απονεμίσει σε μια σεμνή τελετή το «χρυσό κλειδί» της χαράδρας. Ο απόηχος από το καλοκαιρινό θαύμα του Φόρη εξακολουθεί να αντιβουίζει στα αυτιά μας. Και πόσοι δεν παρήλασαν σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα από τον θεσπέσιο εκείνο χώρο. Κανείς όμως δεν έφυγε χωρίς να βγάξει έστω και ένα επιφώνημα θαυμασμού, χωρίς να ορκιστεί ότι θα ξανάρθει αυτή τη φορά όχι μόνος αλλά και με πολλούς άλλους.

Όμως τα πράγματα δεν σταμάτησαν εδώ. Ο δεύτερος κατασκευαστικός κύκλος ξανάρχισε. Τα σφυριά και πάλι ξαναχτυπούν σε ένα τέλειο ακουστικό συνταίριασμα συνθέτοντας τέλειες αρχιτεκτονικές μορφές. Σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα ένα ολοκληρωμένο τουριστικό συγκρότημα θα έχει αναδυθεί από το τίποτα κόσμημα και καμάρι του Δολού. Ένα σύνολο κτισμάτων με απόλυτη λειτουργικότητα και στενά δεμένο με το περιβάλλον θα δίνουν στον ξένο επισκέπτη κάθε άνεση και ταυτόχρονα την ευκαιρία να αποθαυμάσει ένα γνήσιο και ξεχασμένο αρχιτεκτονικό είδος μετασχηματισμένο από τις ατέλειωτες εμπνεύσεις του δημιουργού του.

Και όλα αυτά που γίνονται σίγουρα υπηρετούν την αναγεννητική προσπάθεια του χωριού που ευχόμαστε να πετύχει.

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

ΓΥΡΙΣΜΟΣ...

Η είσοδος και η επιστροφή των μυριών.

Με το έμπα του φθινοπώρου και με το τέλος του θέρους όλοι οι δρόμοι οδηγούν στις πόλεις. Γυρισμός λοιπόν στην εστία.

Καινούργια τρεχάματα για τους λογαριασμούς που μείνανε απλήρωτοι το καλοκαίρι, για τα καινούργια σχολικά, τα φροντιστήρια, και γενικά για την ανασυγκρότηση του σπιτιού νάνε έτοιμο για το χειμώνα.

Εποχή των αλλαγών και των πολλών εξόδων για καινούργια χειμωνιάτικα παπούτσια, ρούχα πετρέλαια για τις σόμπες και ξύλα για τα τζάκια.

Τέτοια εποχή πάντα ανοίγει η μνήμη μου για τα παλιά, για τα παιδικά μου χρόνια στο χωριό. Και νάσου μπροστά μου εικόνες ξεχασμένες, αλλά τόσο αγαπημένες που δεν υπάρχουν πια.

— Η νυχτερινή φθινοπωρινή καταιγίδα κάνει τα χωράφια να λάμπουν φρεσκολουσμένα και να μοσχομυρίζουν απ' το νοτισμένο χώμα για ώρες πολλές.

Στα γαλάζια ουράνια γοργοκυλάνε απαλόχρωμες συνεφένιες μπάλες, κάποιες φωλιές απ' την νυχτερινή νερο-

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

* Το «μικρό» πανηγύρι του Αη-Λιά

Η γιορτή του Αη-Λιά για μας τους Δολιώτες ήταν από τις σπουδαιότερες γιορτές του χρό-

νου. Το δεύτερο «μικρό» πανηγύρι μας. Φέτος δε εάν είχαμε καλέσει και τα όργανα θα ήταν μια τέλεια αναβίωση.

Πράγματι όλα έμοιαζαν κάτι

από τα παλιά.

Πολλοί προσκυνητές και από τα δύο χωριά, άλλοι πεζοί και άλλοι εποχούμενοι, κατέκλυσαν ασφυκτικά το μικρό ξωκλήσι, το χαγιάτι και τον περίβολο, ενώ άλλοι είχαν αναλάβει το ψύσιμο των αρνιών (ένα από κάθε χωριό).

Μετά τη θεία λειτουργία και αφού ευχηθήκαμε τους εορτάζοντες Ηλία Μπέτιο και Κούρο, καθίσουμε όλοι μαζί, σαν μια παρέα, (Δολιώτες και Κουβεργιώτες) σε κοινό τραπέζι. Ακολουθήσε το κέρασμα (λουκούμι και τσίπουρο) και στη συνέχεια το μοίρασμα των αρνιών.

Άνοιξαν και τα σακούλια μας, μπερδεύτηκαν και τα φαγητά μας και όλοι δοκιμάσαμε απ' όλους κι απ' όλα. Τυρόπιτες και λαχανόπιτες, κρενιέδες και σιλιόρες, τυριά και σαλάτες. Όλοι μαζί μια παρέα μια οικογένεια. Δεν ταιριάζουν σε μας οι αντιθέσεις και οι φιλονικίες αλλά η αγάπη και η αμοιβαία κατανόηση.

➔ Συνέχεια στη 2η σελίδα

➔ Συνέχεια στη 2η σελίδα

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ: του ΔΗΜ. ΠΟΤΣΗ

Το Γλωσσάριό μου τους καλοκαιρινούς μήνες είναι πάντα μπόλικο, γιατί μαζεύω απ' τα χωριά του Πωγωνίου πολλές φράσεις που ακούω. Στο σημερινό μου θέλω και δημοσίως να ευχαριστήσω τον αγαπητό μου δάσκαλο Γιώργο Παπακόστα για την βοήθειά του σε πολλές λέξεις.

Καστραβέτσι: το αγγούρι.
Χειμονικό: το καρπούζι.
Τάρουσελλού: Ψυχροάββατο (το μεγαλύτερο ψυχροάββατο του έτους την πρώτη εβδομάδα του Ιουνίου).

Χολιάζω: Στενοχωριέμαι, πικραίνομαι.

Χουμλιάζω: Σιγοβράζω, σιγοζεσταίνω.

Ψαρόλαδο: Το μουρουνέλαο.

Ψία: Η γαμήλια πομπή.

Ψυχογάρια: Χαριτιά όπου γράφονται τα ονόματα των θανόντων, για να μνημονεύουν απ' τον παπά στην λειτουργία.

Μπαρμπούτες: ο αφρός που δημιουργείται όταν παρασκευάζεται το γλυκό μπλεντές από τα φρούτα.

Μπορτζιλής: ο χροοφιλέτης.

Μπουμπάτισε: Νύχτωσε, σκοτάδιασε.

Μπούμπα: Το φρόνιτρο στη γλώσσα των μικρών (κάτσε καλά θα σε φάει η μπουμπά).

Ρουγκάλισμα: το ρέψιμο.

Μόκο: Σιωπή. (Μόλις τον είδε ο Γιάννης έκανε αμέσως μόκο).

Ντουτουμάρια: τα δίδυμα παιδιά (τα δίδυμα).

Ξερόπονοι: οι ρευματοπαθείες.

Ούκου: Όχι, ουχί, ούκ. (Γι αυτό όταν κανείς πη σίκου σήμερα, του απαντούν οι άλλοι «ούκου και ξερός»).

Πανωτσούτσουρας: Η ακραία κορυφή κυρίως σε δέντρα. (ανέβηκε απάνω τσουτσουρας).

Γινάτωσε: Θύμωσε. Και κατά την λαϊκή παροιμία: (Γινάτωσ' ο καλόγηρος κι έκαψε τα γένεια του).

Πάσπαλη: Λεπτό στρώμα από χιόνι.

Σπέτια: Μεγάλα καλάθια που τα χρησιμοποιούσαν τον καιρό του τρύγου για την μεταφορά των σταφυλιών, φτιαγμένα από καλάμια ή από βέργες ιτιάς.

Πλατέτη: Ευχή. Και εγώ σας εύχομαι ΠΛΑΤΕΤΗ, δηλ. πολλά τα έτη σας.

Γειά σας

Μερικά χρόνια πριν...

Η πρώτη άφιξη του λεωφορείου στο χωριό.

(Από τη Συλλογή του Γιάννη Φωτόπουλου)

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Το Δολιωτικό τραπέζι

Το Δολιωτικό τραπέζι έχει πλέον καθιερωθεί από το κοινωνικό σύνολο και έχει γίνει αποδεκτό και όλοι το περιμένουν με ξεχωριστή χαρά.

Αυτό δεν το λέμε εμείς αλλά οι πολλοί ξένοι επισκέπτες μας που από τις αρχές του καλοκαιριού ρωτούσαν να πληροφορηθούν την ημερομηνία του.

Αν και οι καιρικές συνθήκες δεν ευνοούσαν την επιτυχία του (μια κατακλυσμιαία βροχή την τελευταία στιγμή χάλασε όλα μας τα σχέδια) εντούτοις αποτέλεσαν πρόκληση για την επίτευξη του σκοπού μας. Η πολύ μεγάλη προσέλευση κόσμου, οι πλούσιοι μεζέδες, το νόστιμο φαγητό και πάνω απ' όλα η οργάνωση και η τάξη ήταν τα στοιχεία της επιτυχίας και υποχρέωσαν τους ομογενείς να μας σφίξουν για άλλη μια φορά το χέρι. Με το κάλεσμα, για το ξεκίνημα του χορού προς τον Παντελή Παππά, από το Σπύρο Πυγιώτη που χαϊρέτησε τους παρευρισκόμενους, ξεκίνησε η δεύτερη φάση της ολοκλήρωσης της εκδήλωσης. Δίπλες ο χορός στο πλακόστρωτο προαύλιο της εκκλησίας. Παραπανιότο το κέρι. Η διάθεση των χορευτών προκαλέσε το ενδιαφέρον όλων με αποτέλεσμα το ξημέρωμα να μας βρει στην κασταριά. Το Δολιωτικό τραπέζι μας είχε δικαιώσει.

ΔΗΜ. ΠΟΤΣΗΣ

Το όνειρο που γίνεται πραγματικότητα

Μόνο 40 μέρες ήταν αρκετές για το Φόρη Κωσταρά να στήσει αυτό που τόσο καιρό ονειρευόταν. Από το πρωί μέχρι το βράδυ έμπειρο συνεργείο, κάτω από τις υποδείξεις και τους σχεδιασμούς του νοικοκύρη, έχτιζε με περίσσεια τέχνη και μεράκι τα ονειρά του. Με ντόπια απλά υλικά και με σεβασμό προς το περιβάλλον έφτιαξε ένα κομμοτρεχνημά. Παλιότερες από τα σοκάκια, μαυρισμένες από τα χρόνια, τοποθετήθηκαν με τόση τέχνη και μεράκι και έδωσαν αρμονικά πλάι στις δέντρινες γρεντιές και στα παλιοπέτραφα. Η πλάκα της σκεπής σε συνδυασμό με το καλοσχεδιασμένο λιθόχτιστο, τις πέτρινες κολόνες που υποβασιάζουν τη σκεπή, το πλακόστρωτο της αυλής και το απλό ντεκόρ δένουν τόσο αρμονικά μεταξύ τους που το κάνουν μοναδικό. Αλήθεια ποιός μηχανικός και αρχιτέκτονας θα μπορούσε να συλλάβει αυτό το έργο; Κανένας άλλος πιστεύω παρά η αγάπη του Φόρη για το περιβάλλον και τα παραδοσιακά υλικά. Από την καρδιά μας του ευχόμαστε καλορίζικο, καλές δουλειές, υγεία και πολύ κουράγιο και δύναμη στο ξεκίνημα και της νέας του δουλειάς (γι αυτή θα σας ενημερώσουμε στο νέο φύλλο μας).

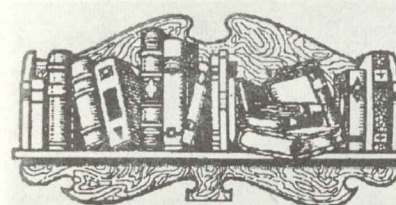
Επιτυχίες στα Α.Ε.Ι.

Κι εφέτος, παρά τις δυσκολίες της Φυσικής, πέρασαν και δυο παιδιά από το χωριό μας που έδειναν εξετάσεις. Πρόκειται για τον Φωτόπουλο Ελευθέριο του Χρήστου στο Μαθηματικό Τμήμα Πατρών και τον Πάλλη Γεώργιο (εγγόνο του Γιώργου Λέκκα) στο τμήμα μηχανολόγων Πατρών. Συγχαίρουμε και τους δυο για την επιτυχία τους και ευχόμαστε καλή πρόοδο. Δεν γνωρίζουμε εάν υπάρχουν κι άλλα παιδιά. Θα χαρούμε εάν κάποιοι μας πληροφορήσουν.

Οι ξενιτεμένοι κοντά μας

Αρκετοί από τους ξενιτεμένους χωριανούς, τόσο από την Αμερική όσο και από την Ευρώπη, επισκέφθηκαν το καλοκαίρι το χωριό. Το γεγονός αυτό μας χαροποιεί. Ιδιαίτερα δε το ότι όχι μόνον προτίμησαν το χωριό για να κάνουν τις διακοπές τους αλλά ενδιαφέρθηκαν και πήραν θέσεις στα προβλήματά του.

Είναι αυτοί που αν και απομακρύνθηκαν από το φυσικό τρόπο ζωής και το περιβάλλον τους εντούτοις δεν αποξενώθηκαν, δεν αλλοτριώθηκαν. Αναφέρουμε τις οικογένειες Νίκου Διαμαντούνου, Ηλία Μπέτζιου, Αντώνη Λατούνια Χριστόφορου Βελόνα, Γιώργου Πότση, Χρήστου Λατούνια και στο Χάρη Ζέρβα από τις Η.Π.Α., ενώ από την Γερμανία τις οικογένειες Σπύρου Πότση, Φώτη Κούρου, Χρήστου Μεντή Κώστα και Γιώργου Φουκή.

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ 38)

7. Παπαδημήτριος
Παπαγιάννης πατήρ του
υιού του: Κύρος, Θεόδωρος,
Ιωάννης, Αθανάσιος, Παναγιώτης.
ΑΜΑ 6—ΑΚΦ 7—ΑΔ
1919—103,101,102,82

(Σημείωση: Η οικογένεια αυτή πρέπει να ήταν συγγενής της οικογένειας Παπαγεωργίου (Χίταλου) αλλά και όλη η γειτονιά έχει συγγένεια γιατί και οι 2 αδελφοί Ιωάννης και Αθανάσιος Παπαδημητρίου σ' ένα γράμμα τους από την Πόλη στον Ενάγγελο Παν. Παγούνη που ήταν καθηγητής στα Ζωγραφεία Διδασκαλεία στο Κεστοράτι της Βορείου Ηπείρου του προσφωνούν: Φίλτατε εξαδέλφε Ενάγγελε)

Από τα πέντε αδέρφια οι: Κύρος, Θεόδωρος Ιωάννης και Αθανάσιος εδημοιούρησαν οικογένειες και άφησαν απογόνους που βρίσκονται στα Γιάννενα, την Αθήνα και την Αμερική. Το Παπαδημητράτικο σπίτι μοιρασμένο στα 3 βρίσκεται σε πολύ καλή κατάσταση του Κύρου, τώρα απόγονοι της κόρης του που παντρεύτηκε το Ι. Μουσιόπουλο και του Ιωάννη που λόγω διαθήκης της Ελένης Ι. Παπαδημητρίου ανήκει τώρα στην Αγγαία Μπέτζιου, ενώ του Αθανασίου Παπαδημητρίου βρίσκεται σε όχι καλή για να μην πούμε

επικίνδυνη κατάσταση.

7. Βελής Σταύρος ή Σταύρος Κωστανούτσος υιός του Κων/νος ΑΜΑ 7. ΑΚΦ 6—ΑΔ 1919, 51, 52
Είναι η οικογένεια Κοιριά. Το σπίτι της πίσω από το Παπα-

Του ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΓΟΥΝΗ

δημητράτικο είναι σωριασμένο σε ερείπια, γιατί ο τελευταίος της οικογένειας Σταύρος Χρήστος Κοιριάς δε γύρισε από τον πόλεμο του 1940-41 και θεωρήθηκε «αγνούμενος».

Παιδιά της αδελφής του Ρήνας που ήταν παντρεμένη με το Χρήστο Κώστα Γιώργο στη Βοστίνια, βρίσκονται στην Αμερική και στους Κουκλιούς Πωγωνίου.

Γατί εκτός του επίθετο Κοιριάς στο ΦΚ 1879 1881, 1883, 1884 γράφεται Κωστανούτσος ΣΙ. δεν μπόρεσα να μάθε καμιά εξήγηση.

— Στο Δ 1919 αρ. 51 αναγράφεται η Αλεξάνδρα Κοιριά (η μαμή του Δολού).

8. Βαλής Κώστας ανειψίος Ευθύμιος ΑΜΑ 8—ΑΚΦ 8—ΑΔ 1919—1 και 2
Παιδιά του Ευθύμιου ο Αθανάσιος και Περικλής

Κόρη του πρώτου βρίσκεται στην Αθήνα και του δεύτερου στο Δολό.

ΜΙΑ ΧΑΜΕΝΗ ΟΜΟΡΦΙΑ

Όσοι ζούμε μακριά από το χωριό, μέσα σε Πόλεις, έχουμε διαπιστώσει, ιδιαίτερα στην αρχή της άνοιξης του Χιτώνοπου, πως από την ύπαιθρο χάθηκε μια ομορφιά, που έδινε παλαιότερα ένα κοπάδι γιδοπροβάτων.

Αυτές οι σκέψεις μου γεννήθηκαν ένα δειλινό παρακολουθώντας κοπάδια, που έφερναν οι βοσκοί από τα πεδινά μέρη και τ' ανέβαζαν στα ορεινά, να ξεκαλοκαίριασουν.

Τα «ζωντανά» «σφαχτά», όπως τα λέγαμε στο χωριό, γίδια και πρόβατα, τώρα μεταφέρονται με μεγάλα φορτηγά αυτοκίνητα, σαν εμπορεύματα ή σαν καψόφυλα. Πού οι παλιές εποχές.....

Οι μετακινήσεις από και προς τα χειμαδιά, γίνονταν με μεγαλοπρέπεια και σκόρπιζαν γύρω στη φύση μια χαρούμενη ατμόσφαιρα.

Από τη ζωή μου στο χωριό μας, τα πρώτα μου χρόνια, ήξερα πως οι μετακινήσεις προς τα χειμαδιά, γίνονταν μονάχα των μεγάλων κοπαδιών, που αποτελούσαν «τα τσελεγκάτα», ενώ τα μικρά κοπάδια παρέμεναν στην ίδια περιοχή, στο χωριό, που τα έβοσκαν γύρω απ' αυτό, οι πιστικοί. Τα «τσελεγκάτα» αναχωρούσαν για τα χειμαδιά του Χιτώνοπου και γυρίζαν στα βουνά την άνοιξη.

Η εικόνα που παρουσίαζαν τότε ήταν κά-

τι το απεριγράπτο. Φάλαγγες τα γιδοπρόβατα, γραφικές και ατέλειωτες, να περνούν με τάξη ή καλύτερα θα λέγαμε, με στρατιωτική πειθαρχία και με χαρακτηριστική ακρίβεια. Μπροστά ένας λεβέντης Πιστικός με την γκλίτσα στους ώμους, πίσω από το κεφάλι, να την κρατάει με τα δυο του χέρια. Με το βλέμμα του πότε δεξιά και πότε αριστερά και πάντα μπροστά να παρακολουθεί το κοπάδι, και να επιβεβαιώνεται έτσι ο στίχος του Κώστα Κρυστάλλη στο «Ηλιοβασιλέμα» «σαν το ζαρκάδι ο υιός βοσκό, ξετρεχει την κοπή του».

Δέκα βήματα πιο πίσω, ακολουθεί τον πιστικό ένας μεγάλος τράκος, ο «τσάπος» με μεγάλο και ηχηρό κουδούνι στο λαιμό. Είναι «το γκεσέμι», ο αρχηγός της φάλαγγας. Αμέσως, κατόπιν, έρχονται τα γίδια, ανήσυχά, οι ανιχνευτές του κάθε πράσινου χορού ή φυτού και πιο πίσω τα πρόβατα, η κυρία φάλαγγα, πιο συντεταγμένα και πιο πειθαρχικά με τον αρχηγό τους μπροστά, το μεγάλο κριάρι, με κουδούνι κι αυτό στο λαιμό, αλλά λιγότερο ηχηρό από του τράκου.

Δεξιά και αριστερά πηγαίνουν τα τσομπανόσκυλα, σαν πλαγιόφυλακες και στο τέλος της φάλαγγας ένας άλλος πιστικός, ίσως ο τσέλεγκας, και πιο πίσω του ακολουθούσαν «τα μικτά αποσπάσματα», που αποτελούσαν οι οικογένειες των τσελεγκά-

δων και των πιστικών, με τα παντός είδους «ζωντανά» βόδια, σκυλιά, κόττες, υποζύγια φορτωμένα με ρούχα, τρόφιμα, οικιακές με απαραίτητη τη γάστρα και τη ντροπολίτσα και γενικά με κάθε χρειαζούμενο.

Τα κουδούνια και τα τροκάνια, που κρέμονταν στο λαιμό των πιο πολλών γιδοπροβάτων, με την ποικιλία των ήχων αποτελούσαν τη μουσική της όλης φάλαγγας και χάριζαν μια ευχάριστη ψυχική κατάσταση, σαν ν' ακούς ψαλμούς και ύμνους από μια καλή φωνη χορωδία.

Αυτήν την ομορφιά έδιναν τότε στην ελληνική ύπαιθρο. Ζωντανεύαν οι πλαγιές των βουνών με τους ήχους των κουδούνιών, με τα βελιάσματα των γιδοπροβάτων, με τα γαυγίσματα των σκύλων, με το γλῆγκ και μελωδικό τραγούδι του βουνίσσιου κοτσάφα και της τσίχλας κατά το σούρουπο και με τους μελωδικούς και παθητικούς ήχους, που σκόρπιζαν οι φλογέρες των τσομπανήδων. Ομορφιά στ' αλήθεια, που χάθηκε πια μαζί με τόσες άλλες γραφικές εικόνες.....

Τώρα τα γιδοπρόβατα φορτωμένα σαν άχρηστα υλικά στα καμιόνια, δεν βελάζουν. Και αντί για γλυκούς ήχους φλογέρας, ακούγεται μουσική ρόκ, από το τρανζίστορ, που έχουν κρεμασμένα στους ώμους των ο συνοδοί του «ζωντανού» εμπορεύματος.

(Συνεχίζεται)

Ι. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ

Τα σπίτια του Βαλαή, το ένα έπεσε γιατί οι νοικοκυραίοι του είχαν φύγει στην Αθήνα και το άλλο κήκε από ατύχημα. Οι επιζώντες αγόρασαν το σπίτι του Λιόλιου στο μεσοχώρι όπου και εγκαταστάθηκαν.

9. Σούλιος Χρήστος
Εγγονός του Δημήτριος
ΑΜΑ 9—ΑΚΦ 9— ΑΔ1919—114

Ακολουθούμε κανονικά το δρομολόγιο και από τα καλύβια και τ' αποκαίδια του Βαλαή φθάνουμε στο σπίτι του Χρήστου Σούλιου.

Στην οικογένεια ανήκει και ένας διάκος που αναγράφεται στο Εκκλησιαστικό βιβλίο. Το όνομα «Σούλιου» ανήκει πλέον στον προφορικό λόγο, ενώ στο γραπτό λόγο όλοι οι επιζώντες απόγονοι χρησιμοποιούν το επώνυμο Παπαϊωάννου με σημαντικό αριθμό απογόνων στα Γιάννενα και Άρτα.

Το σπίτι τους το διατηρούν σε πολύ καλή κατάσταση.

10. Τζικόνης Γρηγόριος
ΑΜΑ 10 ΑΚΦ.10

Το έτος 1872 αναγράφεται στον κτηματικό φόρο σελίδα 9 του Εκκλησιαστικού βιβλίου ο Τζικόνης Γρηγόριος ενώ στα άλλα 1879, 1851, 1853 και 1884 αναγράφεται η γυναίκα του Τζικόνια Βασιλίου. Η Τζικόνια

Βασιλίου τα χρόνια 1884 και 1885 έλαβε από την Εκκλησιαστική Επιτροπή βοήθημα. Το 1884 γρόσια 284 και ένα ζευγάρι τσαρούχια 22 γρόσια και σιτάρι αξίας 32 γρόσια. Και το 1885 για διατροφή της 335 γρόσια (σελ. 88, 89 και 93)

Μεταξύ των σπιτιών Σούλιου, Λέκκα, Σταυροθάνου και Βάση βρίσκεται ένα οικόπεδο που εμείς οι παλιοί το θυμόμαστε γιατί είχε και μια καρυδιά και μαζεύονταν εκεί οι τουρκογυφτοί όταν έρχονταν στο χωριό μας για τα τσιαμπαζιλίκια τους με τα γαϊδουράκια που έφερναν να πουλήσουν ή και να τα ανταλλάξουν με παλιά των χωρικών.

11. Κωστακίτζος Αντώνιος
Παναγιώτης (υιός του)

ΑΜΑ 11—ΑΚΦ 11— ΑΔ 1912.72
Ο παππούς του μακαρίτη Νάσιου Λέκα, που πατέρας του ήταν ο Παναγιώτης Λέκας, και προπαππούς των παιδιών του Νάσιου Κώστα και Γεώργιος που ζουν στην Αθήνα. Ο δεύτερος με την οικογένειά του επισκέπτεται κάθε χρόνο το χωριό, που γεννήθηκε και μεγάλωσε και φροντίζει να έχει σπίτι με όλες τις ανέσεις και το πέτυχε.

Το πώς το επίθετο Κωστακίτζος έγινε Λέκας άγνωστο.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΣΚΕΨΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

Ο Παιδότοπος

Στα πολύ ζεστά, όπως φαίνεται, το πήραν όλοι οι φορείς, και ιδιαίτερα η κοινότητά μας, το θέμα της δημιουργίας παιδότοπου. Αυτό μας χαροποιεί ιδιαίτερα όχι γιατί εισακούστηκε η πρότασή μας αλλά περισσότερο γιατί θα εκπληρωθεί η επιθυμία των παιδιών μας. Βέβαια ακόμη βρισκόμαστε στο ξεκίνημα. Οι μόνες ενέργειες είναι η παραχώρηση της κοινότητας του σχολικού κήπου στην παλιόμουρσα για την κατασκευή του γηπέδου μπάσκετ. Από κει και πέρα πρέπει να βρεθεί ο χρηματοδότης. Προς αυτή την κατεύθυνση θα κινηθούμε όλοι αφού προηγουμένως συντάξουμε τη μελέτη του έργου για να γνωρίζουμε τον προϋπολογισμό του.

Καλοκαιρινά και άλλα

Σε δρόμο μεγάλης κυκλοφορίας μετατράπηκε ο δρόμος της Παλιόμουρσας μετά από τη λειτουργία της «Αχυροκαλύβας».

Ετσι χρειάστηκε καθαρισμός και διαπλάτυνση για να διευκολύνει την ομαλή κυκλοφορία των οχημάτων.

Καθαρισμός έγινε και στη μούρσα στο τοαίρι. Επιτέλους δόθηκε κάποια προσωρινή έστω λύση που ικανοποιεί όλους δηλ. κι αυτούς που τη θέλουν διατηρητέα και τους άλλους που ζητούν το μπάζωμά της.

Προς στιγμή μπαζώθηκε σε μικρό ύψος από τον πυθμένα, καλύπτοντας έτσι όλη τη βρωμιά των στάσιμων νερών, με την προϋπόθεση ότι το νερό που στο εξής θα συγκεντρώνεται θα βρίσκεται διέξοδο στα τοιχώματά της και έτσι θα είναι πάντα αδειανή.

Λύση δόθηκε και στο θέμα των σκουπιδιών αλλά πολύ πρόχειρη.

Τοποθέτησαν βαρέλια με καπάκια σε ορισμένα κεντρικά σημεία ώστε να εξυμνετούνται όλες οι οικογένειες αλλά δεν πρόβλεψαν ή δεν μπόρεσαν να βρουν τρόπο αποκομιδής των, με αποτέλεσμα να επιστρατευτούν χωριανοί να κάνουν αυτή τη δουλειά.

Μισή λύση λοιπόν σ'ένα πολύ βασικό πρόβλημα.

Πρέπει οπωσδήποτε να βρεθεί σίγουρη λύση και να απαλλαγούμε μια για πάντα απ' αυτό, τον βραχνά που αρχιμίζει, σε μεγάλο βαθμό, την εικόνα του χωριού μας και προδιαθέτει κάθε επισκέπτη του.

Μεγάλο ρόλο στην επιτυχία του τραπέζιού και στην εν γένει εικόνα του χωριού, έπαιξε για μια ακόμη φορά η νεολαία μας.

Όπως κάθε χρόνο έτσι κι εφέτος γέμισε το χωριό από νέους όλων των ηλικιών (οι περισσότεροι απ' όλους τους επισκέπτες). Πολύ ευχάριστο και ενθαρρυντικό για την παραπέρα πορεία του χωριού μας.

Χωρισμένοι σε ομάδες ανέλαβαν εκστρατεία καθαριότητας.

Καθάρισαν και έβαψαν το μεσοχώρι, το περιστύλιο του χαγιατιού, την πλατεία, τα σκεύη και έπιπλα του τραπέζιού και έτσι όλα άστραψαν από καθαριότητα και νοικοκυριό.

Αυτοί ήταν επίσης και οι πρωτεργάτες της επιτυχίας του «Δολιωτικού» τραπέζιού. Τους αξίζει ένα μεγάλο εύγε. Απέδειξαν μ' αυτές τους τις πράξεις, καθώς και την μεταξύ τους καθημερινή συμπεριφορά και επικοινωνία πως παραμένουν άδολοι νέοι.

Αισθανόμαστε πραγματικά υπερήφανοι γι αυτούς τους άδολους-Δολιώτες νέους μας.

Ποιά αρετή άλλη θα ζητούσαμε από ένα άνθρωπο άδολο;

Καμιά δεν χρειάζεται.

Πολλά χρήματα ξοδεύτηκαν και πολύς κόπος απαιτήθηκε για την κατασκευή των καλντεριμών των σοκακιών του χωριού μας.

Δυστυχώς όμως σήμερα η εικόνα που παρουσιάζουν είναι απaráδεκτη.

Τα αγριόχορτα και τα σκουπίδια τα έχουν εξαφανίσει. Η εγκατάλειψη είναι φανερή.

Κι εδώ χρειάζεται νοικοκύρεμα. Είναι μεγάλο λάθος ένα τέτοιο έργο (όσο κακότεχνο και να είναι) να επικαλύπτεται με κάθε είδους βρωμιά τη στιγμή που μπορεί να αποτελέσει στολίδι για το χωριό.

Για να γιορτάσουμε την ονομαστική του γιορτή και να παραβρεθεί στη λειτουργία του Αι-Λια, ήρθε από την Αμερική ο Ηλίας Μπέτζιος με τη γυναίκα του.

Παρακολούθησε τη θεία λειτουργία, εκτελώντας και χρέη ιεροψάλτη, έκανε την αρτοκλασία και κάθισαν στο τραπέζι με τους άλλους προσφέροντας και το αρνί δώρο στους χωριανούς.

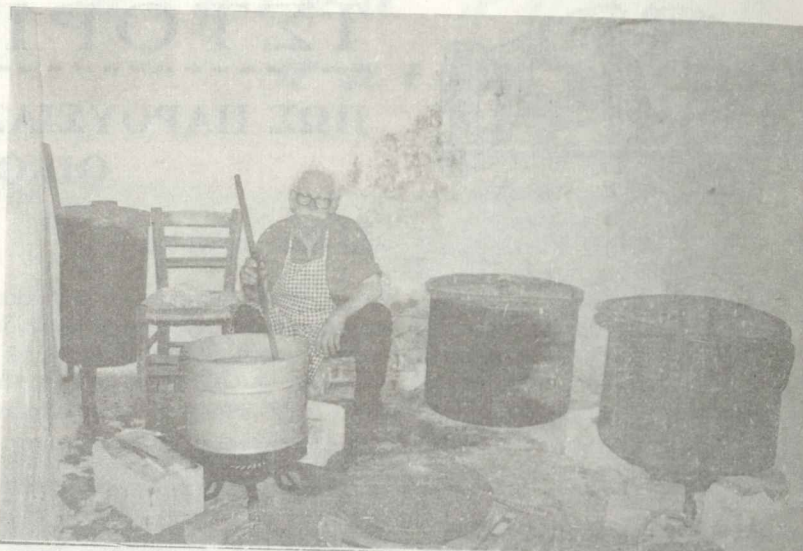
Του ευχόμαστε κι εμείς Χρόνια Πολλά για τη γιορτή του και του χρόνου τον περιμένουμε πάλι μαζί με όλους τους άλλους, πάντα με αγάπη.

Με καρτερικότητα και πείσμα, κλεισμένοι άλλοι στο καφενείο, άλλοι στα αυτοκίνητά τους και άλλοι στο χαγιάτι, περιμεναν οι ξένοι επισκέπτες να περάσει η δυνατή μπόρα για να πάρουν θέσεις στο τραπέζι.

Προς στιγμή απογοητευτήκαμε, πιστέψαμε ότι θα μέναμε μόνοι.

Κι όμως όχι μόνον δε μας εγκατέλειψαν αλλά μόλις η βροχή σταμάτησε ξεμπεύκαραν όλοι και στο λεπτό τα τραπέζια γέμισαν κόσμο.

Μεγάλο ρόλο στην όλη επιτυχία του τραπέζιού έπαιξε και το κυρίως φαγητό. Πυλάφι βλάχικο. Ο τεχνίτης μπαρμπα-Γιώργος, μάγειρας από το Κεφαλόβρυσσο ήταν προσφορά του Βασιλείου Γραμόζη, κρεοπώλη, πεθερού του Άκη Φωτόπουλου. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Αν και τρεις γενιές κλαρίνα έπαιξαν στο φετινό τραπέζι (ο Κώστος Λούκας με το γιο του Τάκη και το εγγόνι του) εν τούτοις για πρώτη φορά δεν ευχαρίστησαν χορευτές και θεατές.

Δεν ξέρουμε το λόγο, αλλά την επόμενη φορά πρέπει να γίνει σωστή επιλογή όχι μόνο της κομπανίας αλλά και των μουσικών οργάνων που χρησιμοποιούν.

Δεν έχουν θέση το αρμόνιο, το ντραμς και η ηλεκτρική κιθάρα στη

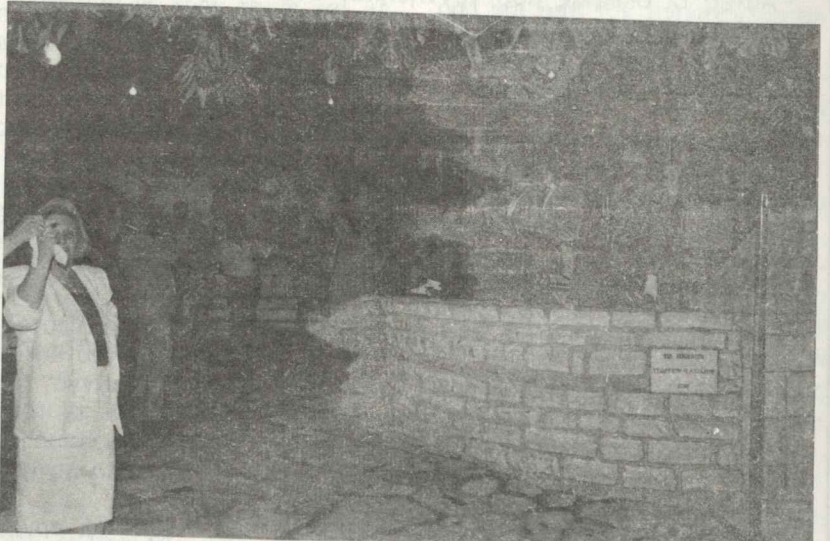
ακουμή;

Ας το προσέξουμε πολύ για άλλες εκδηλώσεις μας.

Η επιτυχία του τραπέζιού, εκτός των άλλων, ήταν και οικονομική. Η επιτροπή διαχείρισης κάνοντας στο τέλος τον απολογισμό βρήκε 321.000 δρχ. κέρδος.

Αναλυτικά ο λογαριασμός έχει ως εξής:

1) ΕΣΟΔΑ: Από κάρτες 248X2000= 496.000 δρχ.

δημοτική μας μουσική. Νόθευσαν τη μουσική και τα τραγούδια και τώρα για ευκολία τους καταργούν και τα παραδοσιακά μουσικά όργανα. Ποια δημοτική μουσική λοιπόν

2) ΕΞΟΔΑ: 175.000 δρχ. Καθαρό υπόλοιπο 321.000 δρχ. Συμφωνήθηκε ομόφωνα από

την επιτροπή το παραπάνω ποσό να κατατεθεί στο βιβλιόριο του Εκπολιτιστικού Συλλόγου για επείγουσες δαπάνες της κοινότητας.

Το μεσοχώρι, ένα από τα καλύτερα κομμάτια του χωριού, και ίσως μοναδικό στην περιοχή, καλλοπίζεται.

Αυτό το καλοκαίρι η εκκλησιαστική επιτροπή και ιδιαίτερα ο Γιώργο Ντόντης του άλλαξε όψη.

Με ένα άριστο συνεργείο εγύρισε την πλάκα του χαγιατιού, έστρωσε με πολύχρωμες πλάκες το προαύλιο και επένδυσε με ομοιόμορφη σκαλιστή πέτρα το γύρο της καστανιάς. (Η επένδυση ήταν προσφορά της οικογένειας Γιάννη Λιόλιου στη μνήμη του αδελφού τους Γιώργου).

Επίασαν λοιπόν τόπο και αξιοποιήθηκαν οι προσφορές των χωριανών προς την εκκλησία.

Έγιναν, έστω και αργά, τα παράθυρα της άνω αίθουσας του καφενείου, χωρίς όμως να γίνουν και οι πόρτες.

Εν όψει δε των εργασιών που θα 'ρχίσουν στο σχολείο μεταφέρθηκε και εγκαταστάθηκε στο μικρό δωμάκι ο Αγροτικός σύλλογος και όπου να' να θα μεταφερθεί και το κοινοτικό γραφείο.

Πρέπει λοιπόν, αφού η αδηλότητα έχει υπόλοιπο χρημάτων να συνεχίσει τις εργασίες. Απομένουν να βαφούν άμεσα τα παράθυρα, γιατί τα πρωτοβρόχια πλησιάζουν, να φτιαχτούν οι πόρτες και να γίνει και ο ελαιοχρωματισμός ώστε να καταστεί κατοικήσιμο.

Κατενθουσιασμένος έμεινε ο κ. Νομάρχης με την παρέα του από την ιδιαιτερότητα της επίσκεψης που έκανε στην «Αχυροκαλύβα» του Φόρη. Τα αναπάντεχα έργα που αντίκρισε σε συνδυασμό με την πλούσια περιποίηση, είχαν σαν αποτέλεσμα να σχηματίσει άριστες εντυπώσεις για το Φόρη και το χωριό μας.

Υποσχέθηκε μάλιστα πως θα βοηθήσει τις προσπάθειες αναβάθμισης του τόπου μας.

Ελπίζουμε στη βοήθειά του αλλά δε γνωρίζουμε τ' αποτελέσματα των επερχόμενων εκλογών. Οψόμεθα.

«ΑΧΥΡΟΚΑΛΥΒΑ» τελικά ονόμασε ο Φόρης το στέκι του, που έγινε πολύ σύντομα γνωστό όχι μόνο στα γύρω χωριά αλλά και στην ευρύτερη περιοχή.

Ξεκίνησε με πολύ ευχάριστες και αισιόδοξες προοπτικές, προσφέροντας στους πολυπληθείς θαμώνες του υψηλό επίπεδο σέρβις σ' ένα κόσμο και πολιτισμένο περιβάλλον.

Είναι ένα στέκι που προσφέρει ξεκούραση και ψυχαγωγία σε όλες τις ηλικίες (κι αυτό είναι το πιο ευχάριστο) και για τις εκδηλώσεις. Καφέ, ποτά κάθε είδους και τσάι για τις κυρίες. Ναι κι αυτό έγινε. Αρκέτες φορές συγκεντρώ-

Έχασμένο και ορφανό, για πολλά χρόνια —από την εποχή που έκλεισε το Σχολείο— έμεινε το κοντάρι της σημαίας δίπλα στο ηρώον, ώσπου το καλοκαίρι απέκτησε συντροφιά.

Ο Παναγιώτης Λώλης το στόλισε με τη γαλανόλευκη που θα κυματίζει μερόνυχτα και θα δείχνει στους ξένους «περαστικούς» —τι στιγμή που πολλά ακούονται και αμφισβητούνται— πως εδώ είναι άλλος τόπος.

Ο Σπύρο Κούρος, σαν πρόεδρος και καφετζής ευχαριστεί και δημόσια τον Γιάννη Λιόλιο για τις 10 πλαστικές καρέκλες που δώρισε στο καφενείο μας.

Μέσα στα τόσα έργα που έγιναν και γίνονται ακόμη στη χαράδρα-φαράγγι, αξίζει να αναφέρουμε τη γενική καθαριότητα που έγινε. Δεν πρόκειται στο εξής να συναντήσετε ούτε ένα σκουπίδακι. Όλα συγκεντρώθηκαν και απομακρίστηκαν.

Η ευαισθησία του κοινοτικού συμβουλίου σ' αυτό το θέμα τους οδηγεί στη λήψη σοβαρών αποφάσεων. Προσανατολίζονται στην επιβολή αυστηρών χρηματικών ποσών στους παραβάτες.

Επικροτούμε και δικαιολογούμε την ανησυχία τους αλλά πρέπει προηγουμένως έγκαιρα να διευθυνηθεί το θέμα —όπως και αλλού σημειώνουμε— της αποκομιδής των. Τότε μόνο θα πετύχει ο σκοπός μας.

«ΑΧΥΡΟΚΑΛΥΒΑ» τελικά ονόμασε ο Φόρης το στέκι του, που έγινε πολύ σύντομα γνωστό όχι μόνο στα γύρω χωριά αλλά και στην ευρύτερη περιοχή.

Ξεκίνησε με πολύ ευχάριστες και αισιόδοξες προοπτικές, προσφέροντας στους πολυπληθείς θαμώνες του υψηλό επίπεδο σέρβις σ' ένα κόσμο και πολιτισμένο περιβάλλον.

Είναι ένα στέκι που προσφέρει ξεκούραση και ψυχαγωγία σε όλες τις ηλικίες (κι αυτό είναι το πιο ευχάριστο) και για τις εκδηλώσεις. Καφέ, ποτά κάθε είδους και τσάι για τις κυρίες. Ναι κι αυτό έγινε. Αρκέτες φορές συγκεντρώ-

θηκαν οι γυναίκες και ήπιαν το τσάι τους. Κατάλληλο είναι επίσης για συγκεντρώσεις-δεξιώσεις. Χώρος που μπορεί να εξυμνηθείσει πολλές ανάγκες όχι μόνο του χωριού αλλά και όλης της περιοχής.

Είκοσι δύο άτομα, ναι σωστά διαβάσατε, 22 εργατοτεχνίτες απασχολεί το νέο εργοτάξιο που εγκαταστάθηκε στο χωριό και εργάζεται στο λάκκο (φαράγγι Κουβαρά) με σκοπό την αξιοποίησή του, βάσει του προγράμματος «LEIDER» Με την επιστασία και τον συντονισμό του Φόρη Κωσταρά έκαναν και συνεχίζουν να κάνουν πολύ αξιόλογη δουλειά.

Καθάρισαν και φάρδυναν το υπάρχον μονοπάτι μέχρι τις βρύσες. Πλακώστρωσαν το κομμάτι μπροστά στις βρύσες. Άνοιξαν καινούριο μονοπάτι από τις βρύσες προς παλιά νεροτρουβιά-Σκοτεινή και από κει βελτιώθηκε το παλιό μονοπάτι που βγαίνει στο χωριό.

Καθάρισαν επίσης το δρόμο από Τσουμπάρι μέχρι γεφύρι (δρόμο Παγωνιάνης), το δρόμο προς εικόνα Παναγνη (καθάρισμα και διάνοιξη).

Αυτή τη στιγμή φτιάχνουν ένα προστατευτικό τοίχο μπρος από το σημείο που βγαίνει τον νερό της νεροτρουβιάς για να προστα-

τεύσουν το φιδωτό μονοπάτι που έκαναν και καταβαίνει στις παλιές βρύσες δίπλα από την καζάνα. Οι εργασίες συνεχίζονται, τα σχέδια είναι πάρα πολλά ακόμη. Προβλέπονται διαμορφώσεις των πεζοδρομίων, κιόσκια, γεφύρια, καλντερίμια, νέο μονοπάτι που θα συνδέει τις βρύσες με το δρόμο της Βοστίνας και πολλά άλλα που το ανήσυχο μυαλό του Φόρη τα σφίγγει και πάση θυσία θέλει να τα πραγματοποιήσει.

Ποιός ξέρει τι έχουμε να δούμε ακόμη!

Η Γενική Συνέλευση του Αγροτοδοσικού

Δεν γνωρίζουμε το λόγο που ανάγκασε τον Γεωργοδοσικό σύλλογο να μη πραγματοποιήσει φέτος το καλοκαίρι την καθιερωμένη γενική συνέλευση.

Όλοι την περιμέναμε, όχι τόσο για την ενημέρωση των πεπραγμένων —γνωστά και τετριμμένα— όσο για την ευκαιρία που έδινε η συνάντηση για μελέτη και συζήτηση πάνω στα γενικότερα προβλήματα του χωριού.

Σε τέτοιες συναντήσεις στο παρελθόν έχουμε συζητήσει και έχουμε πάρει σπουδαίες αποφάσεις για σοβαρά ζητήματα του χωριού.

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο συνεργάτης της εφημερίδας μας, γαμπρός Δολιώτης, κ. Ν. Υφαντής μας παρουσίασε τον Τόμιο ακόμη μια εργασία του.

«Η Βόρειος Ηπειρος χθές και σήμερα»

Έκδοση: Ιδρυμα Βορειοηπειρωτικών Ερευνών-Ιωάννινα 1993 σελ. 142.

Είναι ένα βιβλίο που το αφιερώνει στους Νεομάρτυρες της Βορειοηπειρωτικής ιδέας και στο οποίο γίνεται με επιστημονικό τρόπο μια σύντομη αναδρομή στην ιστορία της Βορείου Ηπείρου στην αρχαιότητα, στη Ρωμαϊκή, στα Βυζαντινά χρόνια και στα χρόνια της δουλείας και σκιαγραφούνται τα επώδυνα γεγονότα των αρχών του αιώνα μας με την κατάληξη της Βορείου Ηπείρου, από τις λεγόμενες Μεγάλες Δυνάμεις.

Ο συγγραφέας, γνώστης του Βορειοηπειρωτικού ζητήματος το οποίο προβάλλει συχνά από τις στήλες του ημερήσιου τύπου της Ηπείρου, πιστεύουμε ότι πέτυχε και με την εργασία του αυτή να δοθούν απαντήσεις σε ερωτήματα που απασχολούν πολλούς και κυρίως να γνωρίσουν οι νέοι μας τις κορυφαίες στιγμές της ιστορικής μας πορείας τις οποίες, όπως είναι φυσικό, αγνοούν.

Τα Δολιωτικά συγχάριζαν τον κ. Ν. Υφαντή γι αυτή του την αξιόλογη εργασία που είναι θεμελιωμένη βιβλιογραφικά και γραμμένη με επιστημονική ακρίβεια, σαφήνεια και άριστη γλωσσική έκφραση.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΜΕΡΕΣ ΣΤΟ ΔΟΛΟ

Ερχόμενος απ' την Νέα Υόρκη προοριζόμενος για το Δολό, φθάνω στο εξοκλήσι του αγίου Δημητρίου και αντικρύζω το χωριό μου.

Κοιτώ δεξιά και αριστερά και βλέπω τα παιδικά μου λημέρια και θυμάμαι τα τόσα μου παιχνίδια και άλλες τόσες τρέλες και όλα μου φέρνουν μια στενοχώρια στην καρδιά από συγκίνηση, αλλά αμέσως συνέρχομαι και μια γλυκιά ευχαρίστηση νοιώθω μέσα μου που με αξίωσε ο Θεός να βρισκομαι πάλι κοντά στο αγαπημένο μου χωριό.

Τα αρχαιολογικά του σπιτάκια, η άξια λόγου κεντρική μας εκκλησία με όλα τα υπέροχα εξοκλήσια, η πεντάμορφη στο χοροστάσι Καστανιά, το καινούργιο υπέροχο καφενείο και τέλος η υπέροχη χαράδρα του Κουβαρά, που μπορώ να πω είναι η μοναδική στο είδος της σ' ολόκληρη την πατρίδα μας.

Αυτές οι αναμνήσεις μου έρχονται πάλι μπροστά στα μάτια μου και μου κάνουν τις στιγμές πολύ ευχάριστες όταν βρίσκομαι στο χωριό μου.

Διαπιστώνω όμως, με λύπη μου, και βλέπω πολλά άλλα που δεν υπήρχαν τότε στα παιδικά μου χρόνια, όπως στέγες με τσίγκους και με κεραμίδια, ταμμένα παντού, συρματοπλέγματα, ακολαίσθητες σιδερένιες εξώπορτες αντί για ξύλινες κ.τ.λ.

Βλέπω όμως και κάτι πολύ ευχάριστο και με ζωηρό ενδιαφέρον με μακρινή βλεψη και μια θαλαλέα πρωτοβουλία, με λαμπρή αρχιτεκτονική τέχνη του χωριανού μας Χριστόφορου Κωσταρά.

Αυτός ο ακούρατος άνθρωπος που δουλεύει για την πρόοδο του χωριού μας προσφέρει σήμερα μια ωραίατατη και πρωτότυπη εργασία στο Δολό με ένα υπέροχο κέντρο που κοσμεί ολόκληρο το Πωγωνίον.

Ένα εξαιρετικό νικητικό Κέντρο με την ονομασία «ΑΧΥΡΟΚΑΛΥΒΑ» χτισμένο σε ωραίοτατο αρχαιολογικό στυλ.

Όλοι εμείς οι Δολιώτες τον συγχαίρουμε και του ευχόμαστε νάχει πολλές και μεγάλες επιτυχίες και σ' άλλα πράγματα.

Έτσι για μια ακόμη φορά διαπιστώνεται ότι:

«το Δολό ποτέ δεν πεθαίνει»

Άλλη μια διαπίστωση που έκανα είναι η εξής:

Η κοινότης θα φτιάσει στο παλαιό σχολείο ξενώνα με όλες του τις ανέσεις, επίσης αγόρασε και τοποθέτησε κάδους απορριμάτων σε διάφορα σημεία και σκέπτονται για γήπεδο μπάσκετ και τένις, όπως και την αξιοποίηση της χαράδρας Κουβαρά.

Ο πρόεδρος του χωριού Σπύρο Κούρος, αγωνίζεται και αυτός μαζί με την

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Λάβαμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή

Προς
Τη Συντακτική Επιτροπή
της εφημερίδας «Δολιώτικα»
Φίλοι Δολιώτες

Πήρα το τελευταίο φύλλο της εφημερίδας μας και με χαρά διεπίστωσα την αλματώδη βελτίωσή της στο σχήμα και στο περιεχόμενο. Θυμάμαι το ξεκίνημα της εφημερίδας πριν από δέκα χρόνια και τους αγώνες και την αγωνία εκείνων που πρωτοστάτησαν στην έκδοσή της και κατόρθωσαν με προσωπικές θυσίες και κόπους, παρόλες τις δυσκολίες και τις αντιξοές συνθήκες, να θέσουν γερά θεμέλια, να παγιάσουν την έκδοσή της και να φτάσουμε σήμερα σ' αυτό το ωραίο αποτέλεσμα. Αισθάνομαι και ο ίδιος ευτυχής γιατί, τουλάχιστο στα πρώτα της εκδοτικά βήματα, από κοινού με την τότε και την σημερινή συντακτική επιτροπή, συνέτεινα με τις μικρές πνευματικές μου δυνάμεις, η εφημερίδα μας να κρατηθεί σε υψηλό επίπεδο και να καταξιωθεί σαν εκπαιδευτικό όργανο αλληλοκατανόησης και αλληλογνωριμίας, που συσπειρώσε γύρω της όλους τους Δολιώτες, μέσα και έξω από την Ελλάδα και βοήθησε στην γενικότερη ανάπτυξη του χωριού μας.

Αγαπητοί φίλοι

Από καρδιάς σας εύχομαι να συνεχίσετε με τον ίδιο ζήλο και την ίδια αυταπάτη τις προσπάθειές

σας και να διαφυλάξουμε, ό,τι μπορούμε να διαφυλάξουμε ακόμα, από τις αναντικατάστατες παραδοσιακές εκδηλώσεις των χωριών μας, βοηθώντας έτσι να βγει ο τόπος από την «απομόνωση και την απάνεια»

Και κάτι ακόμα: Συγκεντρώστε γύρω σας τους νέους του χωριού, τα νέα παιδιά που επιθυμούν να προσφέρουν στον τόπο τους και μην τους αποκαρδιώνετε.

Σ' αυτούς ανήκει το μέλλον και αυτούς οφείλουμε να περιβάλλουμε με στοργή και αγάπη, γιατί όσους «οραματισμούς» και αν έχουμε οι μεγαλύτεροι, χωρίς τον ενθουσιασμό των νέων τίποτε δεν επιτυγχάνεται. Καιρός είναι οι προεσβύτεροι να σταματήσουμε να νομίζουμε ότι κατέχουμε την «πανάκεια» ό,τι είμαστε η «αυθεντία» και ότι έχουμε αποκτήσει την «πλήρη γνώση» για όλα τα θέματα.

Είναι ανάγκη να αγκαλιάσουμε τους νέους μας να τους δώσουμε το προβάδισμα και τη δυνατότητα της προσφοράς και με τη δική μας αρωγή και συμπαράσταση, πιστεύω ότι πολλά χρονίζοντα προβλήματα σε όλους τους τομείς θα βρουν τη λύση τους. Τελειώνοντας σας εύχομαι κουράγιο και δύναμη και σας διαβεβαιώνω ότι πάντοτε θα είμαι στη διάθεσή σας.

Με εκτίμηση
Νίκος Υφαντής
Γιάννινα, Ιούλιος '93

συμμετοχή και άλλων, χωριανών, για κάτι καλύτερες μέρες και βεβαίως με τη συμμετοχή και του Κράτους.

Τελειώνοντας παρακαλώ την Συντακτική Επιτροπή της Εφημερίδας μας να συνεχίσει να γράφει στα ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ τα νέα του χωριού για μας τους ξενημένους, γιατί τα μηνύματα είναι σημαντικά και ευόαινα για τον τόπο μας.

Συγχαίρω τους ανθρώπους που δουλεύουν για την έκδοση αυτού του πολυτιμου φύλλου του χωριού μας με τόση αφοσίωση, θέληση και αγάπη για την ενημέρωσή μας.

Τους χαιρετισμούς μου και ο άγιος Χριστόφορος να μας έχει όλους καλά και να ξαναανταμώσουμε.

25/8/93 - ΛΑΤΣΟΥΝΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

ΓΙΑΝΝΙΩΤΙΚΟΙ ΠΑΛΑΜΟΙ

«ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ»

Γιώργου Βρέλη

Ιστορικό, παραδοσιακό, ευδελτικό με εγκαταλελειμένο από τα παιδιά του χωριού, το Δολό του Πωγωνίου, χωριό κονκλιότικο, πολιτισμένο, με μια χούφτα ανθρώπων πεισματικά προσκολλημένων στην πατρίδα γης, άνθρωποι οι φρονιμοί αυτοί της ζωτανής παράδοσης, δημιουργικοί, ανήσυχοι, φιλόξενοι και πατριώτες.

Στην πλαγιά του βουνού φαλασμένο ενώ πάνω του δασομμένα κατάκορα, φρουροί της πράσινης βλάστησης, φυλάγουν στα χαλάσματα του «Κουτσόκρανου» λησμονημένες στα ερείπια αρχαιότητες και στα σκόρπια λιθωρύα θαμμένους ανεκτίμητους αρχαιολογικούς θησαυρούς. Απ' αυτά τα ομιλούντα απομεινάρια ξεκινάνε οι ρίζες της ιστορίας του Δολού.

Οι λιγοστοί σήμερα κάτοικοι ζούνε με το παρελθόν στη γη των προγόνων. Ζούνε με τη μνήμη τους σε αρχοντόσπιτα —δίκην επαύλειον— και νοικοκυρόσπιτα με την αρχιτεκτονική τους εμφάνιση ελκυστική στην παραδοσιακή κληρονομιά και το λαϊκό πολιτισμό. Βλέπετε η αστυφιλία, η ομαδική φυγή στέφει το Δολό από έμψυχο υλικό και τοπικιστές χωριανούς. Τους είδα όλους εκεί τους ακριβείς μια οικογένεια να ζούνε το συμβιωτικό τους κύκλο, με μια ψυχή, με μια καρδιά πιστού στον όρκο παραμονής στον πατριωτικό τόπο.

Πανηγυρίζει τον Αγίο Χριστόφορο και τότε η σύναξη μεγάλη γηγενών και ξενημένων. Κοσμοαντάμωση προσκυνήματος που τη θεριεύει η νοσταλγία και οι θυμικές, Πρόθυμη η φιλοξενία και καλά κάνουνε προεστώ και ιδιώτες και ετοιμάζουν τρεις ξενώνες για τους επισκέπτες και τους θαυμαστές του χωριού.

Πρώτα έσφυζε από ζωή και η ανθρώπινη παρουσία κυριαρχούσε παντού στο οικιακό χώρο και στην ύπαιθρο. Ηλικιωμένοι οι πιο πολλοί, κάπως εφιαλτικά με τη γλυκερή ελπίδα συντροφιά τους περνούν στη μοναξιά τους έρημη την υπόλοιπη μετρημένη ζωή τους.

Η χαράδρα το αξετίμητο στολίδι του χωριού. Ένας μικρός Βίκος θαυμάσιος άφθαστου και μοναδικού κάλλους με ποικιλία τη χλωρίδα και την πανίδα, όπου η φύση πλουσιοπάρουσα και απειδωμένα μας υποδέχεται με συναρπαστικές τιμορφίες της. Ακόμα όμως δεν αξιοποιήθηκε το θαύμα αυτό, το δώρο του Θεού. Ένα αριστοτεχνικό, ένας τουριστικός μαγνήτης, ένα αισθητικό φυσιολατρικό καμάρι του Πωγωνίου και της Ηπείρου.

Όπως όλα τα παραμεθόρια χωριά, έτσι και το Δολό το αγκαλιάζει ασφυτία η ερημωση και η εγκατάλειψη. Θλιβερή διαπίστωση όπου να κατοικήσουν σ' αυτό φαντάσματα και οικίες, σέρπεται και μαυροπούλια. Μορφές του πανέμορφου Δολού που θα πλανιούνται και θα διαμαρτυρούνται διαχρονικά και παραπονιμένα στα σοκάκια και στα γκαρεμωμένα κατοικία. Πρώτο αποθαρρυντικό σημάδι είναι ότι λείπουν οι φωνές από τα σχολαρούδια. Κλειστό το σχολείο. Στο μεσοχώρι χάθηκαν τη συντροφιά της τρίτης ηλικίας και με περιτριγύρησαν, καημοί και πόθοι τους. Τα όνειρά του, του παλιού καιρού αναμνήσεις δόξας αλλά και ενοχής Γερασμάς γενιές το βαστούν με όρκο το χωριό και οβήνουν στο Δολό με κενή τη συντροφιά του γενέθλιου τόπου.

Στην πολιτισμική τους κοινωνικότητα ανθόκλαρο χαιρετισμό και επικαινών νίας η έντυπη φωνή του Δολού, η δημοσιογραφική φωνή «Δολιώτικα». Μια συμπληρωματική οκτασέλιδη εφημερίδα που εκδίδει με κόπο, μόχθο και εθελοντική παραφορά ο εκπαιδευτικός Σύλλογος Δολού Ιωαννίνων χαρίζοντας με το σφηνό του νέα ζωή.

Δεν λείπει τίποτε, κύριο άρθρο, σχόλια και σημειώματα, χρονογράφημα, μελέτες, λογοτεχνικές συνεργασίες, ρεπορτάζ, ανταποκρίσεις, σκέψεις, κοινωνικά, φωτογραφίες, ιστορικά κείμενα κ.ά. Ζωντανή επικαιρότητα τοπική ενημέρωση ντόπιων και φυγάτων σαν οι σελίδες τους ενώνουν άρρηκτα με δάκρυ και καρδιόχτυπο.

Μια ψυχωμένη εφημερίδα, μια γέφυρα όπου στις τοπογραφικές σειρές και γραμμές περνούν, οι θυμικές και ανασταίνει η παράδοση και απ' αυτή ξεκινούν οι προεκτάσεις σ' Αδελφότητες, Σύλλογους Ελλαδικούς και εξωτερικούς.

Συντακτική επιτροπή: Τζόβας, Ιωάννης Μποντίνης, Δημήτριος Πότσος, Κώστας Μέξης, Φωτόπουλος Ιωάννης, Γεώργιος Μποντίνης, Δημήτριος Κωσταράς. Θεωρία συγγραφέων και ευχή μας μακρόβια να γίνουν τα «Δολιώτικα» και οι ψυχωμένοι συντάκτες και συνεργάτες καμπανοχρούστες πρόσκλησης και επιστροφής των ξενημένων στη γενέτειρά τους, που τους λιαχάρει να σφίξει στην αγκαλιά της.

Από τον Γεωργοδασικό Σύλλογο Δολού, λάβαμε την παρακάτω ανακοίνωση:

Γεωργοδασικός Σύλλογος

Μη πραγματοποιηθείσης της ετήσιας Γενικής συνέλευσης του Συλλόγου το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε να γίνει αυτή το πρώτο δεκαήμερο του Αυγούστου 1994.

Για την ενημέρωση των μελών του ο Σύλλογος δημοσιεύει κατωτέρω τον ετήσιο οικονομικό απολογισμό.

Έσοδα

Υπόλοιπον 1991-1992	206055
Από Χρίστον Γκούντζην	30500
» Κατερίνα Κωσταρά	500
» χωράφια Συλλόγου	800
» Βασίλη Κούρο	40000
» » »	50000
» Σπύρο Κούρο	50000
» Ελευθ. Κιόση	10000
» Φαράγγι	15.000
» Χρίστο Γκούντζην	35000
» Νίκ. Κούρο	66000
	297600

Έσοδα

Υπόλοιπον Ταμείου	297600
Εισ Ταμειντήριο	143630
Σύνολο εισ Ταμείο	153970
	206.055
	360025

Έσοδα

Εισ Δικαιούχους	81130
» Πρόεδρον Συλλόγου	20000
» δικηγόρον Ζωγράφον	30000
» εισητήρια Δελβινάκι	1500
» » »	2000
» » κ.λ.π. Ιωάννινα	5000
» » » »	2000

για κοινοποίηση λόγω μεταίωσης της δίκης

2000

143630

ΕΝΑ ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Και άλλη φορά έστειλα το παράπονό μου και δεν δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα μας, σας γράφω και σήμερα το μεγάλο παράπονό μου και ερωτώ:

Ποιός έστειλε την αστυνομία πρωί-πρωί στο σπίτι μου για να με τρoμάξει και μένα και το παιδί μου και γιατί;

Εγώ έχω τόσα χρόνια στο χωριό χωρίς να ενοχλήσω κανέναν και δεν θέλω να με ενοχλούν.

Μόνο η Παναγία ξέρει τί τραβώ και εγώ και το παιδί μου που είναι τόσα χρόνια άρρωστο.

Δεν επιτρέπεται σε μια χήρα γυναίκα με ένα ανάπηρο παιδί να την ενοχλούν συνέχεια και ως πότε;

Παρακαλώ να δημοσιεύεται αυτά τα λίγα και για μένα, πιστεύω έχω το δικαίωμα αυτό. Τίποτα άλλο δεν θέλω από σας.

ΒΑΣΩ ΖΕΓΚΛΑ

Δολό

«Νεκρές Πολιτείες του Πωγωνίου»

του Λεωνίδα Κουτσουμπίνα

Το βιβλίο που έδειξε το δρόμο για επιστημονική έρευνα στην περιοχή Παλιοπωγωνίου

Το βιβλίο που μας φέρνει κοντά στις ρίζες μας

Πωλείται στο βιβλιοπωλείο Αδελφών Αυγούρα
Μητροπόλεως 3 - Ιωάννινα

ΠΟΙΗΣΗ

ΑΧΥΡΟΚΑΛΥΒΑ

Του ΔΗΜ. ΠΟΤΣΗ

Αύγουστος ήταν στις δεκατρείς και δειλινό,
κι έγινε γλυκοχάραμα και προσκύνημα σωστό.
Γύρω-γύρω πανέμορφα βουνά, στην άκρη εκεί ο λάκκος
όλα τώρα ξυπνήσανε και περιμένουν κάποιον,
νάτος ο παππας με το Σταυρό κι ο Φόρης ο γελάτος,
για να γενεί ο αγιασμός του Κέντρου πουν' γεμάτο.
Κι όλοι αναρωτιόμασταν όνειρο είν' ή αλήθεια
που γέμισε κόσμο το χωριό όπως στα πανηγύρια.
Ήτανε πράγματι αληθινό κι η πλάση όλη γελούσε
και μέσα στο κέντρο νάμπαινε πράγματι τη χωρούσε.
Μάξιφες Φόρη απ' τα βουνά όλη την περίσσια χάρη
την έσμιζες την έπλασες την έκαμες καμάρι.
Όλα φτιαγμένα ρυθμικά παραδοσιακά ντυμένα
χαρίσματα ανεκτίμητα και δώρα ευλογημένα
απ' την ποργιά την σκιερή περνάς για το γρασίδι
απέναντι κολώνες πέτρινες του Κέντρου το στολίδι.
Με τέχνη κι αφοσίωση δίπλα στέκει η ΚΑΛΥΒΑ
παράδοση ατράνταχτη και του χωριού αχτίδα
δίνει ζωή στην ερημιά φέρνει περυσία χάρη
στέκει εκεί ακοίμητο για το Δολό λυχνάρι.
Τι δίψα μας τη οβήσαμε πίνοντας το ποτήρι
και μιας βραδυάς αξέχαστης, ψυχής μας πανηγύρι.
Τώρα τραγούδια αντιχούν σ' όλα του χωριού τα πλάτη
βγαίνουν πάντα πασίχαρα απ' του Φόρη το παλάτι.
Το Κέντρο που γεννήθηκε μες του ΔΟΛΟΥ τα μέρη
θα ζήσει ναστε σίγουροι κι όλους μας περιμένει.
Σου ευχόμαστε ολόψυχα, καλές δουλειές σου λέμε
στερέωσης και προκοπή για σε πάντα να στρένε.

16/8/93

Η λύση του σταυρόλεξου

Πολύ δύσκολα μας έβαλε ο Γιώργο Κωσταράς στο σταυρόλεξό του και χρεωστήκαμε τη βοήθειά του, σε ορισμένες λέξεις, για να το τελειοποιήσουμε.

Σας το παραθέτουμε σήμερα λυμένο και αφού ευχαριστήσουμε και πάλι το Γιώργο προτιμούνουμε στο επόμενο φύλλο το δικό σας.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	Χ	Α	Ν	Τ	Α	Κ	Ο	Μ	Ε	Ν	Α
2	Ε	Π	Ι	Κ	Α	Ζ	Α	Ν	Α	Σ	
3	Ρ	Ο	Κ	Α	Λ	Ι	Σ	Α	Ι		
4	Ο	Μ	Ο	Ν	Ο	Ι	Α	Σ	Τ	Α	
5	Λ	Ε	Π	Ε	Ν	Ο	Κ	Ο	Ε		
6	Α	Ρ	Ο	Μ	Ο	Κ	Ο	Υ	Π	Α	
7	Μ	Α	Λ	Ε	Σ	Ο	Ρ	Ε	Θ		
8	Π	Η	Λ	Ι	Ο	Υ	Π	Ο	Λ	Η	
9	Α	Δ	Ο	Σ	Ι	Ρ	Ι	Ε	Ν		
10	Ο	Σ	Κ	Α	Τ	Ο	Υ	Ν	Α		
11	Χ	Α	Ρ	Π	Α	Λ	Η	Σ	Ι	Σ	

Από τη σολιδοχή Γεωργίου Λιόλιου

Άη-Λιας Δολού 1936

Ο Γιάννη Μάϊκος φέρνει το αρνί για τη σούβλα ύστερα από κάποια παρανόηση και έγινε με τους εκεί κτηνοτρόφους.

Σπυρ. Παγούνης (γονατιστός), Αθαν. Ζαχ. Παπαδημητρίου, Γιάννη Πάντης (Μάϊκος), έφιππος με το αρνί αγκαλιά Παντελής Παπάς, Σπυρ. Ζιάγκος, Σπυρ. Καρακίτσος (καθηγητής), Γεώργιος Παππάς.

ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ

Αλήθεια σκεφτήκατε ποτέ πόσο αδικούμε το λάκκο μας όταν τον προσφωνούμε μ' αυτό το όνομα;

Πόσο ταιριάζει στη φυσική ομορφιά και κάλλος που διαθέτει αυτή η ονομασία;

Ασφαλώς καθόλου και είναι πολύ άστοχη και άτοπη.

Τώρα που η αξιοποίησή του είναι γεγονός πρέπει να γίνει γνωστός και να καθιερωθεί μ' ένα από τα ονόματα Χαράδρα ή Φαράγγι. Να γράφεται λοιπόν και να διαφημίζεται μ' ένα απ' αυτά για να μπορεί άλλωστε και να συγκρίνεται με τα γνωστά ανά την Ελλάδα συνώνυμα.

Θα πρότεινα τη λέξη Φαράγγι για να ξεχωρίζει από τη γνωστή στην περιοχή μας χαράδρα Βίκου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η οικογένεια Γιώργου και Ρίτας Μάνου το γένος Κιτσανού, απέκτησαν χαριτωμένο κοριτσάκι. Τους ευχόμαστε να τους ζήσει ευτυχισμένο.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Στο Δολό ο Φώτης και η Βασιλική Κούρου βάπτισαν την κόρη τους. Της χάρησαν το όνομα Αναστασία.

— Στο Δολό η οικογένεια Βασιλείου Χρήστου βάπτισαν τα παιδιά της. Τους χάρισαν τα ονόματα Ιάσων-Κων/νος και Μυρτώ-Σοφία.

ΓΑΜΟΙ

— Στα Ιωάννινα έγινε ο γάμος του Ευάγγελου Δάκκα.

Η εφημερίδα μας εύχεται στα νύμφια και στις οικογένειές τους να ζήσουν ευτυχισμένοι.

— Στο Δολό έγινε ο θρησκευτικός γάμος του Φώτη Κούρου. Η εφημερίδα μας εύχεται κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε και κηδεύτηκε στα Ιωάννινα ο Δημήτριος Αναστασίου. Η εφημερίδα μας εκφράζει τα θερμά της συλλυπητήρια.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

— Τελέστηκε στα Ιωάννινα τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του Δημητρίου Αναστασίου.

— Έγινε η μεταφορά των οστών των Παναγιώτη και Ελεονώρας Λιόλιου στο Δολό.

ΠΙΞΑΝΕ ΛΑΔΙ ΣΤΟ ΛΥΧΝΑΡΙ

ΔΩΛ	ΔΩΛ
Κούρος Φώτιος	10.000
Τοπάλη Όλγα	3.000
Πότσης Γεώργιος	5.000
Φούκης Γεώργιος (του Χρήστου)	5.000
Στόλης Χριστόφορος	2.000
Μούστος Ελευθέριος	5.000
Σκλιβανίτης Θεοχάρης	3.000
Ζωΐδης Γεώργιος	3.000
Ζωΐδης Νικόλαος	3.000
Ζωΐδης Χριστόφορος	3.000
Ζέρβας Θεοχάρης	2.000
Τζίμος Σταύρος	3.000
Κούρος Νικόλαος	3.000
Λατσούνας Αντ. Δολλάρια:	40
Αναστασίου Ελ. Δολλάρια:	20
Κούρος Σπυρίδων	2.000
Βραβορίτης Ηρακλής	2.000
Μπέλλος Γεώργιος	2.000
Σογόπουλος Ιωάννης	2.000
Φούκου-Συρακούλη Ευθ.	5.000
Φούκου-Νέσση Παναγιώτα	3.000
Φούκος Γεώργιος	2.000
Μουστοπούλου Λευκοθέα	1.000
Ντούσκος Γεώργιος	5.000
Ζωΐδου Χρυσάνθη	2.000
Νάτσικας Δημήτριος και Βασίλειος	4.000
Λιόλιος Ιωάννης	10.000
Λέκκας Γεώργ. και Αφροδίτη	3.000
Μαργιώλης Κων/νίος	3.000
Τζίμος Αχιλλέας	3.000
Καλαργιά Ευτυχία	1.000
Διαμαντούκος Νίκος	5.000
Χαΐλης Χρήστος	3.000
Ξεσφίγγης Γιάννης	5.000

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Πότσης Σπύρος εις μνήμη πατρός του	10.000
Κούρος Φώτιος	10.000
Χρήστου Κων/νος	15.000
Πότσης Γεώργιος εις μνήμη γονέων του	50 δολάρια
Νάτσικας Βασίλειος και Δημήτριος εις μνήμη γονέων τους Μιλτιάδη και Ανδρομάχης	20.000
Ζωΐδου Χρυσάνθη εις μνήμη πατρός της	20.000
Σιδύλας Παναγιώτης » » γονέων του	15.000
Λιόλιος Ιωάννης » » αδελφού του	150.000
Μπελόκας Χριστόφ. » » γονέων του	10.000
Οι κ. Μουστοπούλου Λευκοθέας εις μνήμη συζύγου πατρός και παππού Δημητρίου	
Ζωΐδης Γεώργιος	5.000
Ζωΐδης Νικόλαος	5.000
Λέκκας Γεώργιος	5.000
Παπαδημητρίου Ιωάννης	5.000
Κωσταράς Δημήτριος	5.000
Παπακώστα Ελένη	5.000
Κωσταρά Παναγιώτα	10.000
Ζήνα Μαργδαλινή εις μνήμη γονέων και αδελφών	10.000
Νάστου-Κωσταντίνου Ηλιάνα εις μνήμη γονέων της	5.000
Λέκκα Αφροδίτη εις μνήμη αδελφής της	5.000
Ζωΐδη Λευκοθέα » » γονέων της	5.000
Βλάχου Όλγα » » συζύγου της Σπύρου	5.000

Η εκκλησιαστική επιτροπή ευχαριστεί τους παραπάνω δωρητές και εύχεται ο Άγιος να χαρίζει υγεία και οικογενειακή ευτυχία.